Rakvický zpravodaj

září 2009

Rakvičané mohli jezdit vlakem jako jedni z prvních Evropanů aneb Naše drahá dráha má 170 let

Většinou už ani nevíme, kde se nacházejí hroby našich předědů, a tak o to překvapující je fakt, že už i oni mohli jezdit vlakem. A navíc jako jedni z prvních Evropanů , neboť slavná Severní dráha císaře Ferdinanda má už navždy několik kontinentálních rekordů. Její význam tehdy i dnes se dá jen velice těžko docenit, když si uvědomíme jak její průkopnictví, tak i důležitost dopravní tepny uprostřed Evropy, stejně jako vynikající rozvoj míst, kudy procházela. Dávní Rakvičané byli při tom, a tak si to „Mateřskovo století páry" přibližme i my.

Dráhu si nepřál nejen císař František I., ale ani veřejnost

Na začátku byli vlastně tři Františkové. Císař toho jména, který však moc nevěřil v technický pokrok, a naopak dva skvělí a pokrokoví inženýři – František Antonín Gerstner a František Xaver Riepl. Další důležitou osobou byl vídeňský bankéř Šalamoun Rothschild, který šéfoval silné finanční skupině, jež už v roce 1830 žádala o povolení stavby. Zámě-

Ferdinand I. – průkopník výstavby železniční sítě. Přezvisko Dobrotivý si získal pro své laskavé a přejemné chování.

ru však nepřál ani císař pán, ba ani široká veřejnost. Teprve po nástupu císaře Ferdinanda byla dne 4. 3. 1836 žádost vyřízena kladně, takže se hned začalo s přípravami. Ty měl na starosti tzv. technický výbor, který musel v krátké době zajistit trasování, výkup pozemků, značný počet dělníků, potřebný materiál a tak dál. Vlastní stavební práce započaly 7. 4. 1837 a už za rok (!) se mohl uvést do provozu první úsek u Vídně. To všechno je ale delší, byť zajímavá historie, a tak se podívejme jenom na dění poblíž Rakvic.

Výstavbě dráhy padl za oběť Rakvický rybník

I dnes je zřejmé, že úsek u naší obce byl hodně problémový, stavebně velice náročný a snad vůbec nejpracnější. Bylo totiž nutné vypustit a vysušit Rakvický rybník, navršit násep přes 3800 m dlouhý a až 8,2 m vysoký, postavit mosty a propusté, vylámat skálu u Černého mostu a vyhloubit za ním dvoukilometrový zářez. Tomu všemu se dalo vyhnout, kdyby…

Místo ulice Na Kopcech mohly mít Rakvice nádraží

Stačilo totiž, aby trať vedla jen asi 200 metrů blíže k dědině a vše by se tím usnadnilo a vyřešilo. Dokonce jsme mohli mít i nádraží, ale místo toho máme jen zastávku a Nádražní ulici. Původní stanice měla stát v ulici na Na Kopcech. Trať mohla vést rovně od Podivína až pod Zaječ a s podstatně kratším a nižším náspem, ale dopadlo to jinak. Udajně proto, že někteří rakvičtí hospodáři odmítli prodat svoje pozemky v této části

Břeclav 6. června 1839 – velkolepé uvítání prvního vlaku z Vídně

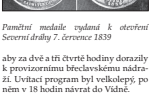
katastru. Kdo ví, ať odpoví. Momentálně o této záležitosti nemáme věrohodné doklady.

Stavební dělníci si za celý den těžké práce vydělali na dva bochníky chleba

Nakonec se vše podařilo zvládnout pod vedením velmi schopného vrchního inženýra Karla Ghega, jemuž podléhalo 17 stavebních dozorců a 14 tisíc dělníků. Ti měli k dispozici jen noční nářadí, bídné ubytovací a stravovací podmínky a mizerné platy. Za den dostávali 20 – 30 krejcarů, přičemž chleba stál tehdy 12 a máz piva 6 krejcarů. O to větší obdiv si za toto dílo všichni zaslouží!

Z Vídně do Břeclavi za dvě a tři čtvrtě hodiny

Čtvrtek 6. června 1839 – významný den pro tehdejší Břeclav, její okolí i pro celou Moravu. Za velké slávy a deštivého počasí vyjely v 6:30 z Vídně dva první vlaky s 18 vozy,

Pamětní medaile vydaná k otevření Severní dráhy 7. července 1839

aby za dvě a tři čtvrtě hodiny dorazily k provizornímu břeclavskému nádraží. Uvítací program byl velkolepý, po něm v 18 hodin návrat do Vídně.

Brno 1839 – čekání na vlak z Vídně

První vlak projel kolem Rakvic 26. června 1839

V červnu se pak ještě uskutečnily dvě zkušební jízdy z Břeclavi do Vranovic, takže ve skutečnosti vůbec první vlak jel kolem Rakvic 26. 6. 1839! S plnou parádou to však bylo až v neděli 7. července. Zájem byl obrovský, do 4 vlaků s 36 vagony se namačkalo prvních 1 200 pasažérů. První vlak měl 6 vozů a lokomotiva Herkules, další následovaly po pěti minutách a měly po deseti vagonech tažených strojí Bruna, Gigant a Bucephalus, všechny anglické výroby. Cesta z Vídně do Brna (144 km) trvala této koleně 4,5 hodiny, v provozu pak byla o dvě hodiny rychlejší.

Při slavnostní jízdě došlo k nehodě

Při podvečerním návratu však došlo k velice nemilé události, vlastně k vůbec k první železniční nehodě v Evropě. Anglický mašinfíra třetího vlaku totiž při výjezdu do Vranovic nestačil zabrzdit a jeho stroj narazil do soupravy, jejíž lokomotiva doplňovala dřevo a vodu. Odnesly to poslední dva vozy, několik cestujících bylo zraněno. Jelo se však dál.

A dále i mohutné pokračoval nový vývoj v tomto směru, aby po 170 letech dospěl k tehdy netušené současnosti. To jsou však již jiné, neméně zajímavé, kapitoly…

Brno 1839

Jak by asi Rakvice vypadaly, kdyby měly plánované nádraží?

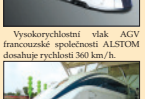
Je moc dobře, že máme poblíž dráhu, jejíž koleje vedou od moře k moři. Můžeme být pyšní na to, že jsme měli železnici jako první z okolních zemí. Kdo ví, jak by Rakvice vypadaly, kdyby měly plánované nádraží a ne jenom zastávku v Nádražní ulici. Paradoxně na to doplácíme právě teď, kdy mnoho vlaků na zastávkách nezastavuje. Za to ale Františkové ze století páry určitě nemohou…

Rak

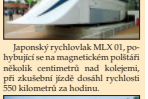

Místo nádraží máme „jen" železniční zastávku (vlevo 1886)

O 170 let později...

Vysokorychlostní vlak AGV francouzské společnosti ALSTOM dosahuje rychlosti 360 km/h.

Japonský rychlovlak MLX 01, pohybující se na magnetickém polštáři několik centimetrů nad kolejemi, při zkušební jízdě dosáhl rychlosti 550 kilometrů za hodinu.

TRANSRAPID - německý železniční systém založený na technologii magnetické levitace. Vlak může dosáhnout rychlosti až 500 km/h.

Horenské právo bylo přesné a přísné

Možná jste se už taky setkali s dotazy hostů, jak to, že tu máme tolik „hor", když kolem vidí jen samé kopečky. My však už dávno víme, že toto staré slovo původně znamenalo totéž jako návrší osázené vinnou révou, v širším významu prostě vinohrady, přesněji viniční trať. A že hornící byli zvoleni či pověřeni vinaři - hotaři (zpravidla pro obec dva), kteří pomáhali hornímu (perkmistrovi) při vedení jeho úřadu, vlastně i soudu. Jak se později přestěhovali z kopců do podzemí na Ostravsku, to je záhada. Bez zajímavosti není ani zjištění, že v Čechách znamená slovo hora opravdu hodně vysoký kopec, zatímco na Slovensku sice také vyšší polohy, ale osázené lesem.

Horenská práva či viniční řády nemněly jako specifické zákoníky obdobu. Tak byly podrobné, přesné a přísné. Jejich prapůvod lze vysledovat už v klasickém římském právu, které mimo jiné obsahovalo trest smrti za vytržení keře révy. Za menší přestupky pak „jen" useknutí ruky. Zdá se to být až příliš hrubé, otázkou je, nakolik se tyto paragrafy uplatňovaly. Z našeho okolí máme totiž pouze jednu doloženou zprávu o přísném potrestání. 9. září 1610 byl mečem popraven v Hustopečích mydlář, který byl přistižen při noční krádeži hroznů. Velmi přísně se však trestala krádež nejméně dvou kolků, ba také pouhá procházka po cestě či mezi, když přistižený měl v úmyslu krást.

Jaké štěstí, že roku 1784 císař Josef II. vydal předpis o zániku všech horenských práv. To by dnes bylo bezruských a bezhlavých!

První zprávou o existenci horenského práva na Moravě je listina biskupa Brunona ze dne 1. ledna 1266 o zakládání vinic u Kroměříže. A za nejstarší dochovaný viniční řád se považuje právě kroměřížský z roku 1281.

Vinařské zákonodárství naší oblasti mělo jinak znatelnou návaznost na předpisy dolnorakouské, což s ohledem na dřívější slovanské osídlení a stálé kontakty ani nepřekvapuje. Na nedalekém Falkenštejně (západně od Mikulova) sídlil i nejvyšší horenský úřad (soud), jehož zastoupení pak bylo v Židlochovicích, případně též u pozemkových vrchnostů, zvláště na Mikulovsku a Brněnsku.

Ví se všeobecně, že svoje horenské právo měly i Rakvice a že vycházelo z předpisů čejkovských, protože naše obec pod toto panství patřila. Jeho původní text se jaksi zapomněl vrátit z poválečné výstavy v Hodoníně, když zásilka možná zabloudila do Šalvic. Nicméně – dosud existuje, i když už dávno neplatí. A má i ně-

Velké Pavlovice – vyhlašování horenského práva

které zvláštnosti. Například v tom, že domácí dělníci měli zakázáno pracovat na vinicích mimo Rakvice. O tom však blíže až někdy příště. Už prostě proto, že rakvické vinařství má bohaté a zdravé kořeny, ze kterých může vyrůstat velmi úspěšná budoucnost. Takže nedávné skvělé výsledky našich vinařů na zahraničních výstavách jistě nebudou ojedinělé.

Rak

Obřad zarážení hory

Podle starých zvyků se ve vinařských obcích po zatětí Vavřinci (10. srpna) zavírały nebo také zarážely hory. Po této obřadné slavnosti nesmělo nikdo večer po 19. hodině vkročit do vinice. Kdo zákaz porušil, byl přísně potrestán. Ve středověku dokonce někdy za krádež hroznů ztratil i ruku. Výjimku tvořily pouze těhotné ženy či nemocní lidé, a i ti byli vyzváni, aby v případě vstoupení do vinohradu a utrhnutí hroznu zanechali u zarážené tyče penízek.

Vinohradní hlídač (hotař) nechal posvětit velkou kytici polních květin, tou pak ozdobil tyč s křížem. Po západu slunce vykopal jámu pro „zavření hory". Vedle hořel oheň, do něhož se přidaly vonné rostliny, kadidlo a nakonec i kytice z minulého roku.

S hromničkami v ruce obešli všichni jámu, přes kterou byla tyč položena,

Zarážení hory v Němčičkách

pokropili kytici svěcenou vodou a modlitbou prosili vinařského patrona sv. Urbana, aby se přimluvili za ochranu vinice a lidí, kteří na ní pracují. Po modlitbách vhodili do jámy tři pěkné hrozny, okouřené a vykropené svěcenou vodou. Tyč byla zasazena a jako zvednutý prst hrozila všem, kteří by chtěli přes zákaz vstoupit do vinohradu. Na závěr slavnosti se střílelo do čtyř světových stran a při střelbě pískali vinaři na píšťaly. Po slavnosti zpravidla následovala veselice, jíž se zúčastnili staří i mladí. Když hrozny dozrály, byla hora na příkaz vrchního vinaře otevřena a začal sběr hroznů, vinobraní.

www.svinekvaltine.cz

Rakvičané, řekli byste, že...

...hojné vysazování ořechů (správněji ořešáků) u vinohradů mělo hned několik praktických důvodů?
Kromě žádoucích a zdraví prospěšných plodů dávaly také chládek pro odpočinek a alespoň částečnou ochranu před bodavým hmyzem. Aroma ořešáků je silné a naši předkové moc dobře věděli, že když pod tyto stromy umístí lavičky, nebude je hmyz tak obtěžovat. Dokonce si před cestou do přírody potírali nohavice a boty rozdrcenými listy ořešáků. Navíc prý jen málokdy se do tohoto zvláštního stromu trefí blesk.

... „naše" železniční trať z Vídně do Brna je přesně o 20 roků starší než slavný Big Ben v Londýně?

A to ještě nepočítáme neoficiální a spíše výletní jízdy z Brna do Rajhradu, které absolvovala lokomotiva Moravia a Hercules už od 11. 11. 1838.

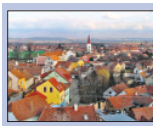
... máme kuriozitu, kterou si možná ani neuvědomujeme?
Na pár desítkách metrů jedné boční ulice žijí totiž čtyři ženy, jejichž příjmení tvoří přídavná jména znamenající stavy či vlastnosti. A jen co by kamenem dohodil, bydlí i pátá paní do této sestavy. A tak, děvčata, buďte i nadále SLADKÁ, KRÁSNÁ, MOUDRÁ i VESELÁ a jen zřídka trochu SMUTNÁ!

... dominantní Přítlucká hora (290 m), známější pod místním názvem Maják, skutečným majákem kdysi byla, i když ne coby varování pro lodě, nýbrž pro letadla?
A ještě dříve narození pamětníci vzpomínali, že tam stávalo dělo, aby střelbou do podezřelých mračen zahánělo škaredé bouřky s krupobitím.

OPRAVA
Případ s rakvičským pomníkem

V minulém čísle vypadl nedopatřením v článku Případ s rakvičským pomníkem podtitulek ZE VZPOMÍNEK ROSTISLAVA VAJBARA. Mohl tak vzniknout mylný dojem, že příběh prožil autor článku – Miroslav Vajbar, který v té době ještě nebyl na světě. Tímto se autorovi článku i čtenářům omlouváme.
Redakce

... jenom v letech 1828 – 1855 postihlo naši děd inu pět velkých požárů?
Shořelo při nich celkem 107 domů a 7 stodol s obilím, přičemž bez zajímavosti není ani fakt, že červený kohout řádil jen ve třech měsících - v červnu, říjnu a listopadu. Naštěstí dnes už taková pohroma nehrozí. Jednak tu nejsou dřevěné domky s doškovými střechami, jednak máme schopný hasičský sbor, dobře vybavený technikou i obětavými členy.
Rak

„Zachycené věky"

- tak nazval autor tento snímek, a možná si ani neuvědomil, jak nadčasový a výstižný název to je, či spíš bude. Fotka má totiž už 36 roků, zatímco zajímavé vypadající akát nejméně 120. Prožívá tedy svoje třetí století a dělal okrasu i stín před bývalou Zachovou hospodou U Raka už v době, kdy o nikom z nás nebylo ani potuchy. Zároveň je však tento pohled i současný, neboť se na něm mezi „jeslátky" na vycházce mohou poznat zhruba dnešní čtyřicátníci.

Zastav se proto, člověče, aspoň na chvilku u tohoto jedinečného živého památníku a zkus si jen představit, co všechno už viděl, slyšel a zažil.

A pokud se mezi dětmi někdo najdete, dejte nám o tom vědět – brzy na jaře příštího roku se na tom samém místě můžeme vyfotit znovu – už barevně a totálně digitálně.
Rak

Autorem snímku ze dne 7. února 1973 je FRANTIŠEK PRŮDEK, jehož 100. výročí narození (1. 10. 1909) si tímto připomínáme.

Malé historky z velké historie

Nekropole za rakvickými humny

Život je jen náhoda, praví se v jedné staré dobré písni. A je to pravda pravdoucí. Nečekané situace nejenže dovedou změnit osudy lidí i celých společenství, ale často bývají též na začátku významných objevů.

Zadumaná a vždy jakási tajemná luka pod Přítlukami se už schovávala do tmy, když se tudy zkratkou od Bulhar vraceli do Rakvic dva Josefové. Dodnes známý pan Vajbar, který byl starostou obce v letech 1938 – 1942, a profesor Poulík, uznávaný archeolog, jehož věhlas je spojený s vedením výzkumů v Mikulčicích. Trochu znavené vedli řeč proloženou klimbáním, neboť koník cestu znal a vedl bryčku neomylně k domovu.

Tu se v jedné chvíli oba cestující probrali až zalekli, když se jejich vozítko považlivě houpalo a naklánělo na nějakých hrbolcích. Mohly to být krtince, ale profesor spíše žertem prohodil: „Aby to tak byly ty mohyly, které tak marně hledáme!" Zdálo se dorazili až do dědiny, ale profesorovi to nedalo, načež se druhý den na místo vypravili znovu. Výsledek už známe, nebo aspoň tušíte.

Ať se kdekoliv dočtete o Přítlukách, nebudete tam chybět zpráva o nálezu staroslovanského žárového pohřebiště (největšího v ČR) z období několika století ještě před Velkou Moravou, kdy už se potom křesťanský pohřbívalo do klasických hrobů. Následný výzkum v 50. letech minulého století pak donesl nečekaně bohatou a vzácnou úrodu – kolem stovky mohyl a více než 430 hrobů! A vlastně ještě mnohem víc. Okolí Pánvasrů (Pannwasser) a Fraumilu (Fraumühle) se ukázalo být skutečným archeologickým rájem. Ale o tom snad až někdy jindy, aby Přítlučtí nezpychli.

A co na to naši dva Josefové? Trochu skálivě se pak dohadovali, kdo z nich vlastně ten poklad objevil. Dnes už je jasné, komu byl nález přisouzen, ale tenkrát profesor Poulík panu Vajbarovi skromně odpověděl: „To já ne, to našel ten kůň." A měl pravdu, jenomže jméno toho koníka se nedochovalo. A i kdyby, stejně si veškeré zásluhy přisvojují jenom lidé...
Rak

Archeolog je ideální manžel. Čím je jeho žena starší, tím je pro něj zajímavější.
Agatha Christie

„K nám na skládku by lidé klidně mohli jezdit na dovolenou..."

(reportáž z ekologické skládky odpadů společnosti Hantály)

V červnu se mi naskytla možnost podívat se poprvé na ekologickou skládku odpadu společnosti Hantály. Vybavil se mi obrázek z dětství, kdy jsem občas s prarodiči vyráželi na kárce za dědinu to, co se doma nehodilo. Poletující a zapáchající odpadky všude, kam oko dohlédne. Jaké však bylo moje překvapení, když se přede mnou po čtyřech kilometrech jízdy mezi vinohrady vyloupl na obzoru upravený oplocený areál, který spíše než skládku odpadů připomínal parčík. A jak trefně poznamenal vedoucí střediska pan Petr Kalužík, který mě ochotně prostorami provedl: „Sem by lidé klidně mohli jezdit na dovolenou!"

V celém areálu jsou přísná bezpečnostní opatření, proto není možné dostat se sem bez speciálního povolení. Připravila jsem tedy pro vás alespoň takovou malou reportáž z tohoto místa. Třeba si někteří z vás, stejně jako já, poopraví představu o tom, jak také může vypadat prostředí, kam se vyvážení komunální odpad 62 tisíc obyvatel z 35 měst a obcí břeclavského okresu.

O středisku ESO (ekologické skládce odpadů) jsem si povídala s ředitelem společnosti Hantály, panem Stanislavem Gržúzou.

Středisko ESO - Ekologická skládka odpadu HANTÁLY

Areál ESO se nachází v trojúhelníku mezi obcemi Velké Pavlovice, Velké Bílovice a Vrbice v k.ú. Velkých Pavlovic. Lokalita je přístupná z Trkmance po asfaltové komunikaci v délce 3,8 km. A jak již bylo napsáno v úvodu, svozovou oblast technického a komunálního odpadu tvoří 35 obcí a měst břeclavského regionu, což představuje 62 tisíc obyvatel.

Ředitel společnosti – pan Stanislav Gržúza - si na nedostatek práce nemůže stěžovat. Během našeho rozhovoru vyřídil 7 telefonů…

Pohled na areál ESO několik metrů před vstupní branou. Řekli byste, že v této zelení leží tisíce tun odpadu?

Lokalita skládky byla vybrána podle hydro-geologického složení půdy. Místy se nachází až stovky metrů nepropustných jílů, které s ochrannou folií, geotextilií a štěrkem tvoří jednu z izolačních vrstev podloží. To, že má skládka vlastní zásobu jílů, je velká výhoda, neboť umožňuje společnosti držet ceny za ukládání odpadu na dolní hranici. V konečné fázi slouží půda také k pokrytí skládky a následné rekultivaci prostředí.

Vjezd do areálu ESO. V celém objektu je přísný zákaz manipulace s ohněm. Dokonce i zaměstnanci jsou vybíráni z řad nekuřáků…

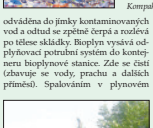
Složení půdy v místě skládky musí odpovídat hydro-geologickým normám. Nachází se zde až stovky metrů jílů (viz obrázek), které mají vynikající izolační schopnosti. Nepropustí vodu ani plyn.

► Po každé nové vrstvě odpadu přejede šestitunová kompaktor. Stlačí tak objem odpadového materiálu na polovinu a zhutní do té míry, že i při úhlu hrany skládky 85° může stroj jezdit až 1 metr od okraje, a ten se s ním neutrhne.
Do 1 m³ lze zhutnit 1,25 tuny odpadu!

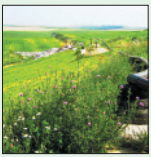

◄ Před samotným skládkováním se na nepropustný jíl položí další izolační vrstvy - ochranná fólie a štěrk. Kvalita 2 mm silné fólie je tak vysoká, že centimetrový písek v délce 1 metru lze natáhnout bez porušení až na 8,5 metru. Její nezničitelnost si ověřili i sami zaměstnanci, když po fólii pokrytě štěrkem nechali 3 týdny jezdit plně naložené tatry. Ani při tak obrovském zatížení auta fólii nepromáčkla. Přesto ji před odpadem chrání ještě vyřazené pneumatiky.

Kompaktor BOMAG

Po nahutnění vrstvy odpadu do výšky 6 – 8 metrů se uvnitř skládky začíná tvořit bioplyn. Podmínkou pro tvorbu methanu je nulová přítomnost kyslíku, teplo a trvalý přísun vody. Proto je skládka pravidelně kropena. Sběrnými dreny uvnitř je pak voda odváděna do jímky kontaminovaných vod a odtud se zpětně čerpá a rozlévá po tělese skládky. Bioplyn vysává odplyňovací potrubní systém do kontejneru bioplynové stanice. Zde se čistí (zbavuje se vody, prachu a dalších příměsí). Spalováním v plynovém motoru pak vzniká elektřina, kterou od Hantálů odebírá společnost E.ON.

Pohled na část odplyňovacího potrubního systému. Čerpá bioplyn z tělesa skládky a odvádí jej do bioplynové stanice.

Kontejner bioplynové stanice. Methan se zde čistí a zbavuje vody. Vyrábí se z něj takové množství elektřiny, že by pokrylo roční spotřebu stovky domácností

Vyústění dřevu, který odvádí kontaminovanou vodu

Na rozdíl od jiných firem, zabývajících se skládkováním a zpracováním odpadu, je na Hantálech otevřená vždy jen jedna strana skládky. Boky jsou ihned rekultivovány a osázeny. Většinu návštěvníků proto překvapí zjištění, že se pod zatravněným kopcem skrývá vlastně hromada odpadků…

Upravený areál je zde samozřejmostí…

Stojíme na vrcholu skládky. Dole je vidět jímka kontaminovaných vod a garáž pro obslužné stroje

Co možná nevíte...

- Společnost HANTÁLY a.s. byla založena dne 27. 6. 1991 a jejími vlastníky jsou ve 100% obce a města Břeclavska. Poskytuje komplexní služby vztahující se nejen na nakládání s odpady a obaly, ale i na poradenskou činnost, vzdělávání a informace v oblasti obalového a odpadového hospodářství.
- Rozhodujícím faktorem pro vznik společnosti byla snaha obcí a měst řešit neuspokojivý a v mnoha případech až nebezpečný stav všech skládek komunálního odpadu (obecních i divoce vznikajících), které byly rozesety po celém okrese.
- Postupně bylo ještě vybudováno středisko svozu odpadů (zajištění přepravy od producentů k uložení na skládku), středisko separace a nebezpečných odpadů (vyseparování a využití surovin, oddělení sběru a nakládání s nebezpečnými odpady) a technické a sociální zázemí (garáže, dílny a sociální zařízení). Vše se dnes nachází v části bývalého výrobního areálu Drůbežářských závodů ve Velkých Pavlovicích, kde najdete také sídlo firmy.
- Provoz skládky byl zahájen 1. 1. 1994.
- Předpokládaná doba skládkování při současné technologii je do roku 2050.
- Společnost Hantály dodržuje při veškeré své činnosti platné zákony a vyhlášky v oblasti životního prostředí.
- Dne 20. 8. 2007 byl 18 obcemi a městy, mezi něž patří i Rakvice, založen „Dobrovolný svazek obcí ČISTÝ JIHOVÝCHOD". Cílem svazku je výstavba sběrných dvorů s finanční podporou fondů EU.

HaM

Pane řediteli, máte nějakou perličku z prostředí skládky?

Asi rok po zahájení skládkování jsme ukládali jako odpad plný kamion melounů z Kurdistánu. Turecký řidič, který melouny vezl, se musel dostat přes území, na kterém zrovna válčili s Turky Kurdové, a tak mu několik dní trvalo, než místem projel. Po cestě v Rumunsku pak stávkovali celníci a cesta se mu protáhla o dalších 14 dní. Madarským celníkům se sice melouny už moc nelíbily, ale vzhledem k obrovské frontě, která se vytvořila během stávky, všechny kamiony pouštěli. A tak se kamion se zkaženými melouny dostal až na Slovensko. Tam si celníci řekli, že když má být konečná cesta nákladu Praze, ať si Češi radí. V Lanžhotě však celníci zkvašené ovoce na území ČR nepustili, ale nechtěli ho zpět už ani Slováci. V celním mezipro-storu stál šofér pět dní a nakonec nezbylo než u nás nákad ekologicky zlikvidovat. Kvůli hygieně padla varianta zkrmení, celníci tedy doporučili spalovnu. Jenže když vysypete do spalovny kamion vody, oheň uhasíte. Bylo tedy rozhodnuto, že se vyvezou melouny k nám na skládku. Pro mě to byl šok. Zapřáhli jsme kamion za kompaktor a vytáhli ho skoro po příše nahoru na těleso skládky. Turek neuměl náklad ani „odpentlit", navíc jsme se s ním vůbec nedomluvili. Na jedné straně kamion plný beden s melouny, na druhé kompaktor a buldozer. Nakonec se nám však přece jen po téměř 6 hodinách podařilo náklad vyložit a Turek mohl odjet pro další várku.

Sídlo společnosti Hantály v bývalých prostorách Drůbežářských závodů ve Velkých Pavlovicích

Bohužel - čím dřív se krav zbavíme, tím líp...

Jak vidí budoucnost zemědělství předseda ZD Rakvice Ing. Tomáš Nečas

Dle údajů ministerstva zemědělství se výkupní cena mléka od zemědělců pohybuje pod 6 Kč za litr, a tak náklady na jeho výrobu ji už několik měsíců převyšují až o tři koruny (!). Chovatelům proto nezbývá, než stáda redukovat či likvidovat. Podle slov prezidenta Agrární komory Jana Veleby se jedná o nejnižší cenu za posledních 14 let (v roce 1995 byl roční průměr 6,48 koruny za litr). Dlouhodobý pokles výkupních cen mléka se netýká pouze České republiky, ale trápí celou Evropu a nic nenasvědčuje jeho zastavení. Ekonomická krize navíc prohloubila problémy s odbytem. Podle agrárníků by tím u nás letos v zemědělství a navazujících oborech mohlo přijít až 2000 lidí o práci.

Zoufalství dohnalo 29. června zemědělce v celé ČR k manifestační jízdě proti nastaveným likvidačním podmínkám. Nákladní auta a traktory blokovaly dvě desítky silnic a dálnic po celé republice. Jak poznamenal Jan Veleba: „Chceme upozornit na to, co se stane, až zmizí krávy, odejdou ze zemědělství pracovníci, přestaneme být soběstační v produkci mléka a zůstanou zde zelené plochy bez využití."

K protestu se připojilo také ZD Rakvice v čele s Ing. Tomášem Nečasem, členem představenstva mlékařského odbytového družstva Morava.

• Pane předsedo, přinesla protestní akce nějaké výsledky?

Všichni nás chápou, všichni nám rozumí, ale peníze zkrátka nejsou a nebudou. Světová krize je tak složitá, že se vlastně nedá nic vystávkovat, protože finanční prostředky nejsou ani v Evropském parlamentu.

• Kolik krav chová ZD Rakvice?

400 kusů.

• A kolik je jich na okrese Břeclav?

Před revolucí bývalo na okrese Břeclav přes 22 tisíc krav, poslední čísla hovoří o 3 tisících. Toto snížení stavu s sebou nese samozřejmě další následky. Nemá kdo zkrmit seno, sláz z kukuřice či obilí, které se nehodí na mouku. Zvlášť když na okrese téměř na nulu poklesly i stavy prasat.

• Jaký konkrétní dopad má snížení ceny mléka na ZD Rakvice?

V letošním roce získáme na tržbách o 10 milionů korun méně oproti loňsku, přitom náklady zůstávají stejné. Při našem obratu 50 milionů ročně jsme ve 20% ztrátě, což pro nás představuje hluboký finanční propad. Když si uvědomíte, že se v obchodě běžně prodává mléko i za 10,- Kč a srovnáte tuto cenu například s cenou minerálek, které se jenom stočí, či s cenou coca coly, která se vyrábí z vody a trochy sirupu, není k tomu co dodat.

• Jak vidíte chov krav v rakvickém družstvě do budoucna?

Pokud to řeknu úplně natvrdo, čím dřív se krav zbavíme, tím líp. Bohužel takové opatření se projeví na zaměstnanosti lidí. Momentálně však v celé Evropě není o krávy žádný zájem, protože dnes už je jasné, že se evropští farmáři potýkají s nadvýrobou mléka a produkce se bude muset zregulovat. A na maso nejsou krávy vhodné.

• Tento stav asi rostlinná výroba přečkat nepomůže…

Ještě vloni jsme prodávali obiloviny za 5 000,- Kč za tunu, dnes už jsou to 3 000,- Kč. Navíc výkupní organizace nemají o obiloviny v současné době zájem, protože je nadbytek obilí. Je to nebývalý stav. Jak dlouho může družstvo toto vydržet?

• A alternativa současného trendu spalování obilí?

To je taky částečné řešení, protože zde se pohybují ceny opravdu minimálně na polovině.

• Co třeba pěstování slunečnic?

Firmy na zpracování olejů nemají velký zájem o výkup slunečnic. Pro zemědělce navíc není jejich produkce až tak finančně zajímavá.

• Vždyť kvalitní slunečnicový olej je velmi drahý…

Na olej vydělávají hlavně zpracovatelé a obchody. A to je další problém.

Třeba všichni vědí, jak se propadla cena obilí, ale za rohlík jsou spotřebitelé zvyklí a hlavně ochotní platit někde neustále přes dvě koruny, i když si jej jinde můžou koupit za korunu. Tak proč by byl výrobek levnější?

• Jak tedy vidíte budoucnost zemědělství?

Zemědělství tu samozřejmě vždycky bude, protože lidé musí jíst a zemědělské produkty potřebují. Určitě se u nás i nadále bude pěstovat obilí či produkovat vepřové maso a mléko, jenom ne v takovém rozsahu jako doposud. Vše už je dnes ovlivněno světovou konkurencí a vydrží jen nejsilnější nebo ti, kteří mají výhodu příznivějších podmínek. K nám se třeba za pár korun dovází cibule ze Španělska, rané brambory z Egypta a Turecka… Jak se proti tomu dá bojovat? Svět se „natolik zmenšil", že převzít v chladících boxech potraviny z jižní Evropy či květiny z Thajska není dneska žádný problém.

• A nějaký nápad?

Tady je těžké něco vymyslet. Rakušané či Italové například využívají část půdy pro rychle rostoucí dřeviny - topoly, protože nevím, co s půdou, v Polsku vznikají vrbové plantáže. Jednu z šancí vidím tedy v biopalivu, ale to by musel stát kvůli malým výkupním cenám podporovat.

Děkuji za rozhovor.

HaM

Na Slovensku už vlastní Dánové celé okresy. Čeká tato budoucnost i naše zemědělství?

Prezident Agrární komory Jan Veleba varuje, že pokud stát zemědělcům nepomůže, skončí české zemědělství ve čtyřmiliardové ztrátě. Letos čeští zemědělci vydělají i po započtení dotací kolem dvou miliard korun. Loni podle Českého statistického úřadu dosáhli zisku 9,7 miliardy Kč. V příštím roce by se pak české zemědělství poprvé od vstupu země do EU mohlo propadnout do čtyřmiliardové ztráty.

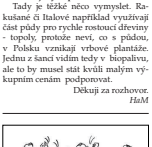
Ministr zemědělství Jakub Šebes-ta však zdůraznil, že není jisté, zda bude stát moci navýšit dotace do zemědělství.

Podle Veleby jsou zemědělci už nyní v červených číslech - především pokud jde o produkci mléka - a přestávají mít schopnost financovat svá hospodářství, takže Česku hrozí „slovenská cesta". To znamená, že zkrachovalá hospodářství levně skoupí zahraniční firmy. Na Slovensku už prý vlastní Dánové celé okresy.

Ministr zemědělství Jakub Šebesta (vlevo) a prezident Agrární komory Jan Veleba

www.novinky.cz

Kanadský úspěch Pavla Bindera

Po uzávěrce červnového čísla Rakvického zpravodaje přišla z kanadského Québecu skvělá zpráva. Pavel Binder se na této nejvýznamnější mezinárodní soutěži v Kanadě stal vůbec nejúspěšnějším vinařem se stoprocentním ziskem medailí. Získal jednu zlatou medaili za Ryzlink rýnský, pozdní sběr 2008 a dvě stříbrné medaile za Pálavu, výběr z hroznů 2008 a Tramín červený, výběr z cibéb 2006.

Soutěže se zúčastnilo 1836 vzorků z 32 zemí celého světa. Moravská vína v této severské zemi naší vinaři významněji prezentovali poprvé a hned jejich první společné vystoupení přineslo nečekanou sklizeň. Z 24 vzorků od 8 vinařských firem jich uspělo celkem 10. Přivezli jednu zlatou a devět stříbrných medailí.

„Hodnocení opravdu patřilo k nejstriktnějším, jakého jsem se kdy zúčastnil – konkrétně naše komise (složení Austrálie, Nový Zéland, Německo, ČR a 2x domácí Kanada) jen výjimečně překročila 85 bodovou hranici pro stříbrnou medaili a za celý týden jsme udělili jen dvě zlaté medaile, a to až za poslední den dvěma výjimečným ledovým jablečným cidrům, které soutěžily v samostatné kategorii.", komentuje JUDr. Luboš Bárta, který byl členem komise.

Vinotéka pod sokolovnou

25. dubna, v den akce Za vínem do Rakvic, poprvé otevřeli Vinaři z Rakvic ve spolupráci s Obcí Rakvice vinotéku pod sokolovnou. Jak sami členové sdružení uvádějí na svých webových stránkách: „Svou příznivou polohou na vinařské cyklostezce bude vinotéka využívána pro prezentaci vín místních vinařů a také jako infocentrum pro turisty."

Otevírací doba vinotéky:

květen, červen, září, říjen: Pá – Ne

červenec a srpen: Po – Ne

Otevřeno bude také při významných kulturních akcích v obci či po dohodě.

Během prázdnin si jednotliví členové sdružení každé pondělí předávali ve vinotéce službu, aby zde prezentovali svá vína. Začátkem srpna nás v útulném sklípku přivítal pan Miloš Vajbar z vinařství Mamut.

Pečlivě si vedl evidenci oblastí, z nichž přicházeli vína, kteří v „jeho týdnu" sklípek navštívili, docházejí. Zastoupeny byly všechny kraje naší republiky, nejčastěji sem za vínem přicházeli turisté z okolí Prahy a z východočeského kraje, nejméně pak z kraje jihočeského. Nejdelší cestu k nám vážili výletníci z Karlových Varů, Liberce, Mostu a Plzně. Nejzdánedílnými odrůdami byla Pálava, Rulandské šedé a Tramín červený.

HaM

VINAŘI Z RAKVIC - informace k plnění špačků

V loňském roce naše sdružení převzalo od Obce Rakvice na zkoušku provoz plynových děl k ochraně vinic proti náletu špačka obecného. Vzhledem k tomu, že vybrané poplatky provoz pokryly (i když s odřeným ušima), rozhodli jsme se v této službě pro vinaře a drobné pěstitele vinic pokračovat.

Nedá se přesněhnout, že od poloviny srpna je již toto zařízení opět v provozu. Chtěl bych však ubezpečit občany Rakvic, že o dělo ve správě Vinařů z Rakvic se starají hotaři, kteří je pravidelně(!) ve večerních hodinách vypínají.

Poplatky za hlídání vinic ve výši 10,- Kč / 1a se vybírají do 30. 9. 2009 každé zářijové pondělí a středu od 16.00 - 18.00 hodin v zasedací místnosti Obce Rakvice (vchod do knihovny). V ojedinělých případech se domluvte na platbě s p. Vladimírem Minaříkem na tel. 602450053. Žádáme všechny pěstitele o uhrazení tohoto poplatku, popřípadě informování osoby, která má od vás vinici pronajatou.

Děkujeme a přejeme všem slušným vinařům dobré počasí a kvalitní úrodu.

Za občanské sdružení Vinaři z Rakvic

Vladimír Minařík

Máte už balíček informačních materiálů vinařské turistiky „KRAJEM VÍNA“ ?

“Jsou krajiny, kde na první pohled poznáte, že jejich život je spojený s vinnou révou a vínem. Jednou z nich je právě jižní Morava, pohostinná země vína, přírodních krás a starobylé kultury.“

(Z informační brožury Krajem vína)

Národní vinařské centrum, které sídlí v historických prostorách valtického zámku, nabízí všem milovníkům vína celou řadu informačních a propagačních materiálů vinařské turistiky.

Mezi nejúspěšnější patří ucelený soubor tiskovin s názvem „Krajem vína“. Obsahuje mapy vinařských oblastí a podoblastí, kalendář vinařských akcí pro rok 2009 nebo výběr toho nejlepšího z vinařské turistiky v Čechách a na Moravě. Turisté se dozvědí mnoho zajímavého nejen o aktuální nabídce, ale i o historii pěstování vinné révy v naší zemi nebo o specifických místních vín. Kolekce zaujme nejen svou přehledností a velmi kvalitním grafickým zpracováním, ale také poutavě psaným obsahem.

OBJEDNEJTE SI, DOPORUČUJEME!!!

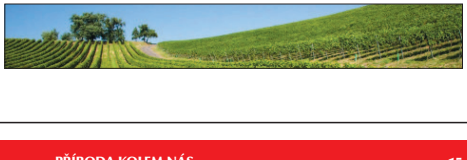
Balíček informačních materiálů vinařské turistiky obsahuje:

- složky
- image katalog
- mapu vinařské oblasti Morava
- mapu vinařské oblasti Čechy
- mapy vinařských podoblastí Moravy
- to nejlepší z vinařské turistiky na jižní Moravě 2009
- to nejlepší z vinařské turistiky v Čechách 2009
- leták Krajem vína
- leták Certifikace vinařské turistiky
- kalendář vinařských akcí 2009

Propagační materiály „Krajem vína“ lze zdarma (neplatíte dokonce ani poštovné!) objednat elektronicky na adrese www.vinazmoravy.cz v odkaze Víno a turistika, či vyzvednout osobně v Národním vinařském centru ve Valticích.

„Ať už sami sebe řadíte mezi milovníky a znalce vína, nebo se považujete za nadšené začátečníky, přijeďte si na Moravu poslechnout příběh zrození vína.“

(Z informační brožury Krajem vína)

Očkování proti prasečí chřipce je pro běžné obyvatelstvo nedostupné...

Virus prasečí nebo též mexické chřipky A(H1N1) je novým podtypem chřipkového viru napadajícího člověka. Obsahuje geny chřipkových virů prasat, ptáků a člověka v takové kombinaci, která nebyla nikde dříve pozorována. Tento virus se přenáší z člověka na člověka a rozšířil se do mnoha zemí celého světa. I když u většiny pacientů probíhá onemocnění mírně, v některých případech může být vážné.

O úskalích prasečí chřipky a její prevenci jsem si povídala s MUDr. Blankou Studýnkovou.

• Jaké jsou příznaky tohoto typu chřipky?

V civilizovaných zemích jsou symptomy prasečí chřipky velmi nenápadné, těžko ji lze od jiné virózy rozeznat. Mezi průvodní příznaky patří horečka, dýchací potíže - suchý kašel, bolesti hlavy, svalů a kloubů, celková únava. Může se přidat i zvracení a průjem, čímž se toto onemocnění od běžné chřipky liší.

• Kdy by měl člověk navštívit lékaře?

Je to individuální, podle celkového stavu a teploty. Pacient nemusí běžet k lékaři hned při teplotě 37° C. Pokud však přetrvávají vysoké horečky více než 2 – 3 dny, návštěvu lékaře doporučuji. Za tu dobu již mohlo dojít k bakteriální superinfekci (na virový zánět nasedne zánět bakteriální), takže každá taková viróza může přejít do zánětu průdušek či plic. Důležité je uvědomit si, zda jste v případě onemocnění chřipkou nepřišli do kontaktu s člověkem, který se vrátil z endemické oblasti (USA, Mexiko, Německo, VB apod.) a u něhož je možné nakažení virem A(H1N1) předpokládat.

• Jak se prasečí chřipka s jistotou prokáže?

Pouze na specializovaných pracovištích infekčních oddělení, a to speciálním virologickým vyšetřením z krve.

• Co když prasečí chřipkou člověk opravdu onemocní?

Zatím má prasečí chřipka u nás lehký průběh, pokud má člověk dobrý imunitní systém, protilátky viry zahubí, takže není nutné Tamiflu předepisovat vždy. Antipyretika (léky proti teplotě) jsou účinná i proti příznakům prasečí chřipky. V prvních dnech je u každé virózy důležité srážet teplotu, pít hodně tekutin a mít klid na lůžku.

• Četla jsem o spouště nežádoucích účinků léku Tamiflu. V Japonsku prý dokonce zakázali mladistvým jeho užívání…

Každopádně je indikovaný profit vyšší než nežádoucí účinky. Na hřbu (ani ve světě) není momentálně účinnější lék.

• Jak je to s očkováním?

Očkování proti prasečí chřipce je pro běžné obyvatelstvo nedostupné, neboť státu se podařilo nakoupit jen omezené množství vakcín, které bude rozděleno pro přísně vybrané skupiny obyvatel (vláda, záchranné složky, policie apod.) I toto očkování má však řadu nežádoucích účinků, neboť vakcína není pořádně vyzkoušená. Každopádně však doporučuji očkování proti běžné chřipce. Největší nebezpečí prasečí chřipky totiž nespočívá v jejím šíření (zdravý člověk by měl být dostatečně imunní), ale v mutaci s virem běžné chřipky. O této alternativě se zatím jenom spekuluje, nelze dopředu předvídat chování zmutovaného viru. Část vědců mluví o celosvětové pandemii, jiná skupina má názory daleko střízlivější. Podstatné však je, že podle předpokladů může očkování proti běžné chřipce zabránit šíření i tohoto zmutovaného viru.

(Poznámka redakce: V rakovické lékárně je již očkovací vakcína k dostání za momentální cenu 186,- Kč)

• Kdy je nejpříznivější doba pro očkování?

Očkování se obvykle provádí v období před předpokládaným výskytem chřipky, nejspíše však od poloviny října.

• V čem kromě očkování spočívá prevence šíření chřipky?

Chřipka se přenáší kapénkovou nákazou jako každá jiná viróza. V inkriminovaném období je tedy vhodné se v rámci možností vyhýbat kolektivům, omezit návštěvu divadel, kin, jízdu ve veřejných dopravních prostředcích apod. Vyvarujte se styku s nemocnými lidmi, myjte si často ruce a nedotýkejte se neumytou rukou očí, nosu a úst. Choroboplodné organismy se šíří právě touto cestou. Jste-li nemocní, zůstaňte doma do doby, než příznaky úplně vymizí. Při kašlání a kýchání používejte papírové kapesníky, které ihned vyhoďte do koše.

Děkuji za rozhovor.

HaM

Jaký je nejlepší způsob mytí rukou pro prevenci nákazy chřipkou?

Mytí rukou Vás často pomůže ochránit před původcem onemocnění. Ruce si myjte mýdlem a vodou nebo si je čistěte čističím prostředkem na ruce na bázi alkoholu. Při mytí rukou mýdlem a teplou vodou doporučujeme mýt si ruce po dobu 15 až 20 vteřin. Jestliže není k dispozici mýdlo a voda, lze použít ubrousky na mytí rukou na jedno použití nebo gelové přípravky na bázi alkoholu. Tyto prostředky lze zakoupit ve většině supermarketů a drogerií či lékáren. Při použití gelu si třete a mněte ruce, dokud gel nevsáchne. Gel pro svoji činnost nepotřebuje vodu; alkohol v něm obsažený usmrtí všechny choroboplodné zárodky na Vašich rukách.

Čerpáno z webových stránek Státního zdravotního ústavu

Také váš dvorek navštívila letos užovka?

Užovka obojková je naším nejběžnějším hadem. V Rakvicích se letošní léto zabydleло hned několik exemplářů tohoto druhu, takže obyvatelé obce spatřili plaza na nejrůznějších místech. Mnohdy toto setkání doprovázela panika a strach z více než metrového návštěvníka. Co tedy víme o užovkách, kterých se v našich končinách vyskytuje více druhů, a které z nich můžeme v dědině či okolí potkat?

Užovka obojková

Vyskytuje se většinou u vody, často se ale objeví i na vinicích nebo v blízkosti lidských obydlí. Živí se obojživelníky, rybami, příležitostně i drobnými hlodavci, ještěrkami a hmyzem.

Běžně dorůstá 120 cm, největší exemplář v jižních oblastech však dosahuje až dvoumetrové délky. Dožívá se asi 10 let.

Pro užovku obojkovou jsou charakteristické žluté nebo oranžové půlměsíčité skvrny za hlavou, některým jedincům však mohou půlměsíčky chybět.

Přes zimu uleká k zimnímu spánku, po probuzení se svléká. Páří se v dubnu až květnu. Vejce dlouhá asi jen 3 centimetry mají kožovitý povrch a potřebují teplotu nejméně 21° C. Jsou kladena po osmi až čtyřech kusech (vzácně až 50) do hromad dřeva, listí či kompostu (červen, červenec). V některých oblastech kladou všechny užovky vejce hromadně na jedno místo, takže tam lze najít až 1500 vajec! Mládata se líhnou po šesti až deseti týdnech. Mladí hadi jsou dlouzí 15 až 20 centimetrů a jsou samostatní ihned po vylíhnutí.

Nejlepším způsobem obrany pro užovku je útěk. Užovka obojková je na hada neobyčejně rychlá, dokáže vyvinout rychlost až 6,7 kilometrů za hodinu. A protože nemá jedový aparát, na obranu produkuje pouze zapáchající tekutinu, předstírá smrt (tento obranný mechanismus se nazývá thanatoza), nebo útok, při němž však neotevírá čelisti. Pokud ani tento způsob obrany nezabere, teprve potom kouše. Naše užovky však mají jedovaté sliny, které působí hlavně na obojživelníky. Člověku není nebezpečná. Největší hrozbu pro užovky naopak představuje člověk, ale také třeba jezevci, ježci, kočky a draví ptáci.

Užovka podplamatá

Ve stojatých a mírně proudících vodách můžete u nás vzácněji narazit také na užovku podplamatou, která patří mezi ohrožené druhy. Plamata ve staré češtině značila skvrnu, pojmenování podplamatá tedy znamená „podskvrnitá“, což vychází z jejího až šachovnicového zbarvení břicha.

Obývá celou teplejší jižní polovinu Evropy, u nás se vyskytuje pouze na

několika málo místech, je naším nejvzácnějším a nejohroženějším hadem. Lze ji spatřit na jižní Moravě v Podyjí, kde jde o populaci přesahující k nám od našich středoevropských sousedů, v CHKO Slavkovský les a na Karlovarsku.

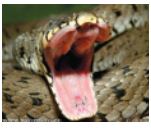
Užovka hladká

Ačkoliv je tato užovka zřejmě naším druhým nejrozšířenějším hadem, díky skrytému způsobu života není kaciě veřejnosti téměř známa. Navzdory rozsáhlému území, které užovka hladká obývá, ji lze ve volné přírodě zahlédnout jenom náhodně. Na hřbetě má kresbu tvořenou dvěma řadami příčných přerušovaných skvrn, které od sebe bývají oddělené a často tvoří jakýsi žebříkovitý vzor. Pro svoje celkové vzezření (především kvůli kresbě hlavy a skvrnám na hřbetě) je tato mrštná užovka často zaměňována za zmiji a ač je docela neškodná, bývá zbytečně zabíjena.

Čerpáno z webových portálu WEB-GARDEN a NATUROTO

Užovka stromová

Starý lékařský symbol, hada ovinutého kolem hole boha Aeskulapa, zná zřejmě skoro každý. Málokdo však ví, že podle historiků byla tímto hadem pravděpodobně právě užovka stromová. Název „stromová“ je zavádějící, neboť ve volné přírodě je zastižena daleko častěji na zemi než ve větvích stromů.

Život se špačkem

Je tu čas vinobraní a ve vinicích opět můžeme vidět víc špaků než vinařů. Tyto doslova černé můry jsou navíc o poznání vykonožilejší sběrači hroznů než samotní majitelé a každoročně hrozí nebezpečí, že chlapi „nebudú mět co pít“. A tak turisty děsí soustředěná palba odkudsi z kopců, neboť neznalí zdejších poměrů nabývají dojmu, že vypukla válka.

Ať chceme či ne, žije tento všeřravec s námi několik měsíců v těsnějším sousedství, než bychom si přáli. A protože „o sousedovi je dobré vědět teho co nejvíc“, podívejme se, co je vlastně ten špaček zač.

Víte, že Rakušané používají Vídeňské kolo k navracení špačků zpět na Moravu?

Všimla si toho už před dvěma lety vláda Svobodné spolkové republiky Kraví hora z Bořetic.

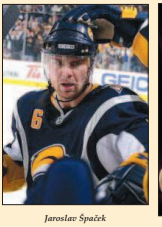
A aby prý byla účinnost kola co největší, vystavěli navíc od Vídně po Mikulov les věžiček. Ty špačkům brání v odletu tak dlouho, dokud moravským vinařům nesežerou celou úrodu. Pak vypasení špačci nad vinicemi našich sousedů jen přelétnou do svého zimoviště.

To se moravským vinařům samozřejmě nelíbí, a tak za podpory Burčákové unie uspořádali Bořetičtí za všechny na hraničním přechodu v Mikulově recesistickou protestní akci nazvanou Špaček.

Dav protestantů oblékl trika s čísly a německým nápisem „Nechte si své špačky“ a zdvihl nad hlavu transparenty s hesly: **Obrí kolo z Vídně nechová se vlídně! Zene na naše vinice žravé špačky – špačice - Budeme sousedé dobří, zboříte-li kolo obří či Nechodíte už k Temelínu, sedněme si spolu k vínu.**

Za doprovodu policie došel dav až na hraniční přechod, kde proběhl happening s moravskými specialitami, mezi kterými nechyběło ani víno.

Slavní Špačci:

Jaroslav Špaček

Ladislav Špaček

Víte, koho pokládají špačci za největší surovce? Kuřátky, protože je dusí v popelníku!

6x o špačkovi obecném

1 Dorůstá 19 – 22 centimetrů, v rozpětí křídel měří 37 – 42 centimetrů a váží 60 – 100 gramů

2 Zobák má přes léto žlutý (samci pak modrým zabarvením u kořene), přes zimu je u obou pohlaví černý

3 Dokáže imitovat hlasy jiných druhů ptáků

4 Může se vyskytovat v tisícových hejnech, ve výjimečných případech může hejno čítat i 1,5 miliónu jedinců

5 Klade 4 – 5 modrých vajec (někdy i bílých), na jejichž sezení se podílejí oba rodiče

6 V severní a střední části Evropy jsou špačci ptáci stěhovaví. V povědomí lidí zůstává, že se na zimu stěhují do Afriky. Odlétají však většinou jen kousek za humna, na teplejší jih Evropy

Špačka ve snu vidět…

houf špaček – vojenské manévry za městem
štěbetající špačci – dobré zprávy
více jich z domu letí – pozor na oheň

Příbuzní špačka obecného

Špaček rudokřídlý
Žije v suchých stepních oblastech

Špaček indomalajský

Špaček růžový
Hnízdí v rozmezí od nejzápadnější části Evropy po jižní Asii. Je tažný se zimovišti v Indii a tropické Asii. Občas bývá zaznamenán také na území střední Evropy, včetně České republiky. Je všežravý, ale v potravě preferuje hmyz, zejména kobylky.

Jmenoval se Špaček, ale zpíval jako slavík...

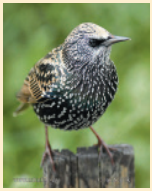
Jmenoval se Špaček. Zpíval však jako slavík, ale občas kradl jako straka. Když ho chytili, byl červený jako rak. Ve škole byl pyšný jako páv, často však mlčel jako ryba. Jen na maminku štěkal jako pes. Už odmalička byl líný jako veš a pomalý jako želva. Ke kamarádům byl lstivý jak liška. Když ho seřezali, škrábal jako kočka a fval jako pavián. Pro všechny tyto mimořádné vlastnosti byl slavnostně přivítán v zoologické zahradě, kde dostal krásnou samostatnou klec. Jakmile za ním zaklapla dvířka, chtěl utíkat jako zajíc, ale nemohl, protože byl z toho všeho jelen.

Za kus žvance se i špaček naučí rozeznávat větnou skladbu

Každý z nás už jistě někdy nadával jako špaček či tloukl špačky. Ale věděli jste, že špaček dokáže rozeznat i větnou stavbu? Vědci z univerzity v San Diegu zjistili, že špačkové znají základní pravidla svého jazyka. Pod jejich vedením se ptáci naučili poustět si klovnutím na tlačítko vlastní cvrlikání. Pokud se ozval zpěv, který obsahoval vloženou část z logicky poskládaných částí (měl větnou skladbu), měli klovnout do tlačítka ještě jednou. V opačném případě stačilo jen nečinně poslouchat. Při správné reakci se špačkové dočkali chutné odměny, přičemž k dokončení výcviku bylo zapotřebí 15 000 pokusů. Z 11 špaček zkouška z gramatiky nezvládli pouze dva. Vědci z toho usuzují, že špačí zpěv vznikal podobně jako lidská řeč skládáním jednodušších částí do komplexních celků.

HaM

Čerpáno z:
www.ifauna.cz, www.příroda.cz,
www.naturfoto.cz a www.21.století.cz

TÚFARANKAFEST

Téměř tisíc diváků sledovalo v sobotu 11. července ve dvoře rakvické sokolovny vystoupení pěti předních kapel moravské dechovky na oblíbeném Túfarankafestu. Pořadatelé Túfaranka přivrala na společné jeviště Stříbrňanku, Zadovjáky, Boršťanku a Vacenovjáky.

A jak hodnotí průběh letošního ročníku zpěvačka Hanka Bílková? „Jsme rádi, že po dlouhé době vyšlo konečně počasí a příznivci dechovky se tak v Rakvicích sešlo nebývalé množství. Chtěla bych za všechny poděkovat našim dlouholetým sponzorům – Jindřiše a Jaromíru Nečasovým a všem vinařům, kteří výborným rakvickým vínem zpříjemnili atmosféru tohoto odpoledne. Velký dík patří také Michaele a Karlu Blažkovým za obrovskou pomoc při přípravě a organizaci celé akce. Už teď se těšíme na další ročník!"

Na šáchtěm z festivalů, kde hraje Túfaranka, nesmí chybět famoušek ze Švýcarska.

Účast na letošním ročníku Túfarankafestu byla mimořádná. Sešlo se 800 platících diváků.

Jaroslav Polomini (vlevo) s kapelníkem Túfaranky Janem Bílkem.

Hvězda Stříbrňanky – malý Matyáš Ondrášek se svým otcem Vladimírem (Králíček Stříbrňanky)

Zpěváci Túfaranky: Kamila Svobodová, Hana Bílková a Vladimír Melichar.

Marta a Vojtěch Horcí (zpěváci Stříbrňanky)

Moderátor Karel Högner v rozhovoru s malým Matyášem Ondrášekem a jeho maminkou Martinou (Stříbrňanka)

Boršťanka s kapelníkem Antonínem Končíkem. V popředí zpěvačka Jana Turčínová (sestra Daniely Češkové – zpěvačky z Moravanky)

Zleva: kapelník Túfaranky Jan Bílek, kapelník Stříbrňanky Vojtěch Horký a zpěvník Zadovjáků Mirek Surka

Zpěvačky Zadovjáků – zkouška před vystoupením

Výborné rakvické víno opravdu chutnalo. Důkazem toho jsou muzikanti ze Stříbrňanky.

A je to za námi! Akce se povedla a příští rok v Rakvicích opět na shledanou. Zleva: Karel Högner a trojice pořadatelů – Hana Bílková, Michaela Blažková a Jan Bílek.

Ty rakvické hody...

Hromy bijú a déšť prší, leje sa… Tak tento verbuňk přesně vystihoval situaci, když kluci jeli pro máju. Při zpáteční cestě je stihla nepěkná bouřka, k tomu se přidalo pichlé kolo a o starosti bylo postaráno. Durch mokří se nám však vrátili i s úlovkem v pořádku.

Slavění máje se po dvouleté odmlce opět konalo ve čtvrtek. Nejednou se nám zatajil dech, hlavně když roztržený řetěz z hůlek zranil pana Blažka. Naštěstí mu ani tato nehoda nezabránila v hodové zábavě.

I další dny si s námi počasí dost pohrávalo. V sobotu jsme museli čekat v pohostinství U Raka, než se vyprší, ale hned potom jsme si to už za doprovodu Zlaťulky mašírovali průvodem pod máju, děvčata pro jistotu zabalená v igelitu jako bonbonky.

Nedělní obloha se na nás taky nijak neusmívala. Průvody jsme zvládli bez újmy, avšak na place nás déšť na chvíli zahnal pod střechu. Pak už vše klapalo, jak má, přespolňáci se na pochody jen hrnuli. Letos jich přijelo téměř 120, z čehož máme velkou radost. Zábava trvala tradičně až do ranních hodin.

Pondělní krásný průvod ve vaperkách se nekonal, jelikož se strhla bouřka. Některá děvčata se přemístila do sokolovny autobusem, čímž jistě vzbudila rozruch. Po deští konečně dorazili pochodem i kluci s muzikanty. Pak už jsme jen čekali na příchod mužáků a vesele se bavili. Po celé 3 dny se nám o zábavu starala dechová hudba Zlaťulka.

Po několikadenní pauze tu byly hodky, na kterých vyhrávali Skaličané. Na Sladké sólo se plac dětmi jenom hemžil. Snad i ony budou za pár let našimi nástupci. Večer k nám přijeli i přespolní – tentokrát Neovesští s „cigánskou scénkou". Sestřičky nás pak ošetřili při půlnočním sóle. Největší ohlas měli „chlapci z Prušánek", kteří nám předvedli nejen tradiční podlužácké hošije.

Zajištění akce nás stálo mnoho úsilí, proto bychom chtěli touto cestou poděkovat všem, kteří se na přípravě letošních hodů jakkoliv podíleli a tím nám moc pomohli, ať už to bylo se stavěním máje či přípravou krojů a oblékáním do nich. Dík patří také pokladním, sponzorům, vinařům, Obci Rakvice, hlavně však těm, kteří přišli a svou účastí podpořili tuto krásnou tradici.

Rakvičtí stárci a chasa

Rakvičtí stárci a chasa
Vás srdečně zvou na tradiční
KATEŘINSKÉ HODY,
které se konají 21. 11. 2009
od 20:00 hodin
v sále sokolovny v Rakvicích.
K tanci a poslechu hraje DH Bílovčanka.

Rakvická chasa nabízí k prodeji
DVD Hody 2009.
Informace na tel. 721 876 507

Kalendář kulturních akcí

ŘÍJEN			
3. října	Putování s broučky	sokolovna	YMCA Rakvice
16. října	Vystoupení VUS Ondráš	sokolovna	Obec Rakvice
31. října	Halloween	sokolovna	Obec Rakvice
LISTOPAD			
20. listopadu	Kateřinská výstava mladých vín	sokolovna	Víno Rakvice s.r.o.
21. listopadu	Kateřinské hody	sokolovna	Stárci a chasa
PROSINEC			
6. prosince	Mikulášská show	Náměstí	Obec Rakvice
	Vánoční koncert	sokolovna	Obec Rakvice, Rakvická osma
23. prosince	Vánoční koncert	kostel	ZŠ Rakvice

Vojenský umělecký soubor
ONDRÁŠ

pořádá v různých koutech naší vlasti benefiční koncerty ve prospěch humanitární organizace ADRA

„Povodně 2009 "

Soubor vystoupí také v rakvické sokolovně

v pátek 16. října v 19:00 hod.

VSTUPNÉ 150,- Kč

Všechny vybrané peníze půjdou na konto POVODNĚ 2009

Pomozte i vy postiženým obcím a přijďte podpořit dobrou věc!

Dětský den aneb Děti dětem a také dospělým

30. května uspořádala společnost Mikro Trading II. ročník Dětského dne, a to nejen pro děti z Rakvic a blízkého okolí, ale také pro brněnský Klokánek. Na dobrovolném vstupném se podařilo vybrat částku 8 500,- Kč, za niž mohlo jet některé z dětí tohoto zařízení na letní tábor. Součástí pěkného odpoledne plného her a soutěží byla i autogramiáda herečky Aleny Antalové.

Alena Antalová s dětmi z Klokánku *Odpoledne dětem zpříjemnili také rakvičtí hasiči*

Vzpomínky na tábor „Vládci času“

1. srpna zastavil v Rakvicích speciální autobus, který odvezl malé badatele do výzkumného střediska Protivanov. Jejich úkol nebyl snadný. Pod vedením pana profesora Houby se přemísťovali do daleké i blízké historie. Například přežít mezi takovými indiány není jen tak. To vám mohou snadno lítat nepřátelské šípy kolem hlavy. Proto bylo nezbytné se při každé návštěvě v jiné době sžít s domorodými obyvateli. To znamená osvojit si jejich řeč a chování. A tak jsme se každé ráno na nástupu naučili pozdravy a zvyky dané doby. Třeba v takovém středověku jsme museli oslovovat vedoucí mylorde a mylady.

Všechny výzkumné skupiny musely splnit obtížné úkoly k získání indicií a klíčů k pevnosti Boyard. Nejšikovnější dostali největší část pokladu. A třeba v takové Anglii se celý tábor zúčastnil golfového turnaje s vlastnoručně vyrobenými golfovými holemi.

Překvapením pro malé výzkumníky byla návštěva klubu vojenské historie z Břeclavi. Děti byly svědky vojenského výcviku a prohlédly si historické zbraně. Za jejich výkon jsme pro ně připravili dlouho očekávanou diskotéku a také stezku odvahy.

Některé výzkumné skupiny byly oslabeny, ale naši medici je v tom nenechali - proto jim patří velký dík. Stejně jako manželům Smutným a klubu YMCA, bez nichž by se tábor nekonal.

Zdroj energie celého tábora se ukrýval v kuchyni, která nám pětkrát denně

připravovala skvělé jídlo. To vše pod vedením Ilony Měřínské. Díky precizní přípravě a motivaci programového vedoucího Aleše Koláře jsme si s dětmi užili zajímavé a hlavně zábavné hry, bez kterých by to nebyl ten pravý tábor. Nelze nepřipomenout také vědecký odborný tým vedoucích, kteří vedli výzkumné skupiny k cíli.

Těšíme se na Vás na další akci - „Putování s broučky“, která proběhne 3. října :o)

Za odborný vědecký tým
Věra Krásná

Miliony z EU pro rakvickou školu

Začátkem roku 2008 využila ZŠ a MŠ Rakvice možností dotačního programu poskytovaného Evropskou unií a zažádala o dotaci na rekonstrukci sportovní haly a venkovního hřiště.

V rámci Regionálního operačního programu Jihovýchod byla dotace schválena a EU rakvické škole poskytla 4 376 739 Kč, tedy 85 % potřebných nákladů. Další finanční injekci ve výši 386 183 Kč se podařilo získat z veřejných zdrojů Krajského úřadu v Brně. V úhrnu se tedy dotace na uvedený projekt vyšplhala až na 92,5 % z celkové výše investice 5 149 105 Kč.

Na jaře 2009 proběhlo podle striktních pravidel EU výběrové řízení na dodavatele a již v květnu započaly první „fyzické“ práce. Ve sportovní hale byla provedena izolace střechy, vyzděny a zateplovány stěny, nainstalováno nové topení, zařízení na ohřev teplé vody a vyměněna palubovka a boční obklady stěn. Rekonstrukci prošlo také venkovní hřiště. Původní asfaltová plocha se proměnila ve sportoviště s umělým povrchem, které je využíváno na basketbal, odbíjenou, floorbal či nohejbal. Byl vybudován také sektor pro skok vysoký a nakoupeno vybavení pro sportovní hry a gymnastiku.

Od 1. září 2009 slouží obnovený areál nejen potřebám školy (výuka + sportovní a taneční kroužky), ale i místní veřejnosti. A tak 265 dětí z Rakvice Přiluk střídají v odpoledních a večerních hodinách nejrůznější sportovní skupiny (košíková, odbíjená, florbal, kopaná, stolní tenis, aerobic atd.)

Rakvičané tak mají ty nejlepší podmínky pro sportovní aktivity a smysluplné trávení volného času.

Prokousat se spletitostmi povinných náležitostí pro získání dotací z fondů EU není věcí jednoduchou, stojí spoustu úsilí, trpělivosti, nervů, a ne každému se podaří dobrat se k cíli. A tak je namístě poděkovat řediteli školy a všem, kteří se o nové sportoviště zasloužili.

HaM

Lov mamuta

Do naší mateřské školy zavítala návštěva z rakouského Poysdorfu. V tamějším muzeu připravili pro děti zajímavý program s názvem Lov mamuta. Rakvické děti si pak vyzkoušely malování pigmentovými a přírodně vyrobenými barvami, střílely z luku, hledaly fosilie. Den se vydařil a všichni byli nadšení.

Školní výlet – Strážnice skanzen

PRŠÍ,PRŠÍ, JEN SE LEJE,
ALE NÁM TO NEVADÍ,
NA VÝLET SE STEJNĚ JEDE,
PÍSNIČKY NÁS NALADÍ.

AŤ ŽIJE VODA!!!

Nový Bazének udělal dětem v MŠ spoustu radosti a zpříjemnil prázdninová horka.

Cesta za pokladem

Den dětí - trasu za pokladem připravily praktikantky Petra Foukalová a Kateřina Fryberová, které v naší MŠ absolvovaly svou pedagogickou praxi. Poklad byl odhalen.

Novinky v MŠ

Také v loňském školním roce se v MŠ malovalo. U žlutásků byl vyměněn koberec, PVC a kuchyňka. Firma Bobík dodala úložné skříňky na lehátka a upravila prostor pro lůžkoviny.

Z bezpečnostních důvodů byl nainstalován do vchodových dveří domácí vrátný.

Na školní zahradě stojí nový altán, který dětí chrání nejen proti slunci, ale poskytuje jim možnost rozvíjení náměstových her.

V tomto školním roce v modré třídě najdete paní učitelky Martu Reiterovou a Janu Janouškovou, v růžové třídě pak Hanu Boháčkovou a Vítězslavu Petrů a u žlutásků Svatavu Klímovou a Janu Mikulíčovou.

Při své práci budeme vycházet z našeho vzdělávacího programu se zaměřením na environmentální výchovu. Provázet nás bude krtek a my se podíváme za jeho kamarády.

Rodičům děkujeme za sponzorské dary a těšíme se na další spolupráci.

Jana Janoušková

Rozloučení s předškoláky

Ahoj kamarádi, ve škole vám přejeme hodně úspěchů a rodičům děkujeme za spolupráci a sponzorské dary, které naší MŠ věnovali.

Ahoj, školko!

1. třída růžička…

1. září 2009 se zcela určitě stane významným dnem pro 23 nových žáků naší školy. Ti si s sebou poprvé přivedli ještě pro jistotu i své rodiče. Tak ať se vám ve škole líbí!!!

Tam, kde jsou děti, je zlatý věk....

Dostal se nám do ruky historický dokument, v němž tehdejší správce ražické obecné školy Antonín Kubíček uvádí počty dětí ve školním roce 1887/88. A že jsou to čísla z dnešního pohledu zajímavá…

NOVALIS
(německý básník a prozaik 1772 - 1801)

Jen pro porovnání. Před 121 lety usedlo do školních lavic 1., 2., 3. a 4. třídy 387 dětí, tedy o 122 dětí více než je tomu dnes v celé ZŠ a MŠ Rakvice dohromady (mateřská škola + 1.- 9. třída = celkem 265 dětí).

A jak vypadají jednotlivé třídy 1. stupně dnes v porovnání s rokem 1887/08?

	POČET ŽÁKŮ	
	1887/08	2009/10
1. třída	82	24
2. třída	107	14
3. třída	108	24
4. třída	90	23

Dej své škole známku

Na konci školního roku měli deváťáci, ale také rodiče všech žáků možnost mínu jiné ohodnotit v anonymním dotazníku naši školu známkou 1 až 5 (tak jak ve škole – jedničkа nejlepší, pětka nejhorší). A jaké hodnocení ZS Rakvice obdržela?

VÝSLEDNÁ ZNÁMKA OD RODIČŮ	VÝSLEDNÁ ZNÁMKA OD DEVÁŤÁKŮ
1, 5	1,7

Hustota provozu kolem školy

Druhý zářijový týden počítali žáci 8. a 9. třídy všechna auta, která projedou přes den kolem hlavní budovy naší školy. A zde jsou výsledky.

Pro porovnání uvádíme také statistiku z let minulých.

	rok 1998	rok 2006	rok 2009
Osobní automobily	46/hod	69/hod	139/hod
Nákladní automobily	21/hod	10/hod	41/hod

Rozloučení se základkou

Ve dnech 12. – 21. června završili žáci 9. třídy svou školní docházku výletem do chorvatského Biogradu. Na osmidenní pobyt u moře si většinu potřebných finančních prostředků vydělali deváťáci uspořádáním školního plesu, zbylo dokonce i na výlet lodí a nějaké to kapesné. Dny plné slunce, teplá voda a výborná zmrzlina pak jen umocnily již tradiční rozloučení se základkou. Všem loňským absolventům přejeme do života hodně štěstí!

Do života jsme přivítali tyto občánky:

Marek Peš

Vojtěch Měřička

Tomáš Vala

Z KNIHOVNY

NOVÉ KNIHY	
BELETRIE	
Vondruška Vlast.	Jménem krále
Franck Katharina	Černý oheň
Johnson Susan	Síla vášně
Cook Robin	Záchvat
Roberts Nora	Půlnoční zátoka
Grasso Patricia	Poharská princezna
Brown Sandra	Odkud vane kouř
Small Bertrice	Nebezpečné radosti
Shawová Patricia	Mangrové vrch
Peters Elizabeth	Kniha mrtvých
Steel Danielle	Bludiště života
Chorlton Windsor	Zeměpisná šířka nula
Michorová Eva	Všechno v pořádku, slečno Karpíšková?
Fieldingová Joy	Teď neplač
Müller Lubomír	Schody do nebeského pokoje
Hrabal Lubomír	Obsluhoval jsem anglického krále
Gregorová Julie	Bezbranná
PRAVDIVÝ PŘÍBĚH	
Seelenficker N.	Dušiemrdi
Fröhling Ulla	Byla jsem otrokyní v satanské sekté
Ghahramani Zarah	Zrádkyně
Cowie Vera	Soukromé peklo
NAUČNÁ LITERATURA	
Murín Filip	Omyly známé a neznámé
David I Hermite	Michael Jackson
Bengtson David	Kdo byl kdo
Klein Shelley	Nejkrutější tajné společnosti
DETEKTIVKA	
Christie Agatha	Vražda v postranní ulici

Šňatek 4. července uzavřeli:

Martina Nečasová a Martin Pospíšil

Fotbal není záležitostí života a smrti. Je mnohem důležitější!

Bill Shankly (manažer FC Liverpool v letech 1969 – 1974)

Fotbalový oddíl SK RAKVICE 1932
VÝBOR:
předseda oddílu - Luděk Zlámal
tajemník - Libor Sláma
pokladník - Broněk Malinka
členové - Jaroslav Konečný ml., Václav Lukeš
manažer mládeže - Antonín Kučera

Oddíl kopané SK Rakvice 1932 reprezentuje v současné době 5 mužstev:
1. MUŽI – I. B třída (trenér Martin Létal)
2. DOROST – okresní přebor (trenér Stanislav Suský)
3. STARŠÍ ŽÁCI – okresní přebor (trenér Jan Juřena)
4. MLADŠÍ ŽÁCI – okresní přebor (trenér Lad. Kubísek)
5. PŘÍPRAVKA – okresní přebor (trenér Zdeněk Průdek)

Rakvičtí muži jsou po 13 letech opět v I. B třídě

Po dlouhé době si Rakvice znovu ve fotbale zahrají krajskou soutěž. Postup z okresního přeboru si zajistili muži už kolo před koncem vítězstvím nad Hustopečemi 2:1. A nebylo to jen tak. Fotbalovému dramatu přihlíželo na domácí půdě 620 platících diváků!

Krajská soutěž však není jedinou novinkou v našem fotbale. Od 1. července 2009 hrají rakvičtí fotbalisté pod oficiálním názvem SK RAKVICE 1932.

Gratulace hráčům k postupu

Šťastný trenér Martin Létal z Podivína, který po dlouhých letech dovedl rakvické A mužstvo do I. B třídy

„A“ mužstvo SK Rakvice

Horní řada zleva: Tomáš Měřínský, Lukáš Tesařík , Michal Jangl, Antonín Chrástek, Jan Strýček, Vít Valenta, Libor Janković, Lubor Pohanka, Marek Bohunský Dolní řada zleva: Viktor Tomka, Michal Ruber, Stanislav Suský, trenér Martin Létal, Vladan Prachař, Kamil Prachař, Radek Blažek Chybí: Jan Kadlec, Radek Pátek, Tomáš Málek, Tomáš Neuberg, Adam Průdek

Nejlepší střelci A mužstva v sezóně 2008/09

1: Radek Pátek (10 gólů)
2: Vít Valenta (8 gólů)
3: Michal Vořísek (7 gólů)

Rozpis utkání MUŽI „A“ – podzim 2009/10

KOLO	DATUM	ČAS	SOUPEŘ	D/V
1.	9. 8.	16:30	MUTĚNICE „B“	V - ne
2.	15. 8.	16:30	DUBŇANY	V - so
3.	22. 8.	16:30	HROZ. LHOTA	D - so
4.	30. 8.	16:30	LANŽHOT	V - ne
5.	5. 9.	16:30	LEDNICE	D - so
6.	13. 9.	16:00	MILOTICE	V - ne
7.	19. 9.	16:00	VLKOŠ	D - so
8.	26. 9.	16:00	PODIVÍN	V - so
9.	3. 10.	15:30	HLOHOVEC	D - so
10.	11. 10.	15:00	BOŘETICE	V - ne
11.	17. 10.	15:00	BLATNICE	D - so
12.	25. 10.	14:30	ST. PODDVOROV	V - ne
13.	31. 10.	14:00	KNĚŽDUB	D - so
14.	7. 11.	14:00	MUTĚNICE „B“	D - so

Absolutně nejlepším střelcem ze všech rakvických mužstev se v sezóně 2008/09 stal hrák mladších žáků Patrik Suský. Na svůj vrub si připsal 25 gólů! **Gratulujeme!**

Společná fotbalová radost – fotbalová příprava zvítězila na turnaji ve slovenském Lozorné

Diplom Vítěz Okresního přeboru - muži

RAKVICKÁ SMEČ

13. června se uskutečnil V. ročník volejbalového turnaje Rakvická smeč.

Zúčastnila se dvě rakvická a čtyři přespolní družstva, která byla letos výkonnostně vyrovnaná, což přidalo turnaji potřebnou šťávu a sportovní zážitek. Rakvičtí byli letos nejblíže historickému úspěchu. Sokolíci hráli finále, ale nakonec je po velmi vyrovnaném boji zdolal soupeř z Rožnova – Humpolec. I mužstvo Pod Majákem bojovalo o postup do finále, ale tento boj neskončil vítězstvím. Utkalo se tedy o třetí místo s týmem Kroměříže, kterému podlehlo. Obě mužstva se asi zaleklá většího úspěchu a nezvládla ten poslední povětrný krůček. Tak snad příště. Po předání pohárů a cen všichni poseděli u skleničky dobrého vína, koláčků, výpečků a diskutovali o jednotlivých situacích ve hře. Strategie přístího boje je naplánovaná! Jestli bude účinná, tak to nám ukáže příští rok.

Páty ročník hodnotím jako úspěšný, a to jak po stránce organizační, tak po stránce sportovní. Turnaj proběhl v duchu „fair play“ a bez vážnějších zranění.

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem sponzorům, bez kterých by se Rakvická smeč nemohla uskutečnit: OÚ Rakvice, TJ Sokol Rakvice, Vinselekt Michlovský, ZD Rakvice, Réva Rakvice, ZEPRO Přítluky, SIGNUM Hustopeče. Poděkování patří také panu Antonínu Osičkovi, panu Jiřímu Matějkovi a panu Michalu Poláškovi, kteří se postarali o naše hrdla a žaludky.

Konečné pořadí turnaje:
1. Rožnov – Humpolec
2. Sokolíci Rakvice
3. Kroměříž
4. Rakvice Pod Majákem
5. Třebíč
6. Lanžhot

Josef Janoušek

Mezinárodní fotbalový turnaj veteránů v Rakvicích

1. utkání: **Hořice : Mlynky – 3 : 1**
2. utkání: **Rakvice : Blatné – 3 : 2**
3. utkání o 3.- 4. místo: **Blatné : Mlynky – 2 : 2** (pokutové kopy 2 : 1)
4. utkání - finále o první místo: **Rakvice : Hořice – 0 : 4**

Konečné pořadí turnaje:
1. místo Hořice
2. místo Rakvice
3. místo Blatné
4. místo Mlynky

Nejlepší střelec:
Průdek Zdeněk – Rakvice

Nejlepší brankář:
Klapka Josef – Hořice

Nejlepší hráč:
Papp Laszlo - Mlynky

Rakviční fotbalisté slaví postup z okresního přeboru

BRECLAVSKÝ deník.cz

8. června 2009

Rakvice - V dramatickém souboji o první místo uhájily náskok domácí Rakvice a raduji se z postupu.

Po dlouhých dvanácti letech si rakviční fotbalisté znovu zahrají krajskou soutěž. Po domácím vítězství nad Hustopečemi 2:1 si kolo před koncem zajistili postup z okresního přeboru.

Do titulního stánku domácích fotbalistů se vměstnala nevídaná návštěva, 620 platících diváků

„Bylo to velmi bojovné utkání. Stálo mě to spoustu nervů. Kádr jsme výborně zkombinovali. Kluci mají skvělé zázemí a věřím, že ani ve vyšší třídě nebudeme hrát podřadnou roli,“ hlásil po utkání hlastný domácí trenér Martin Létal, který neopomenul poděkovat všem příznivcům rakvického fotbalu.

Jak na nejlepší guláš ze zvěřiny: rady a tipy z tradiční Rakvické vařby

HOBBY.cz

14. června 2009

Dokonalý guláš je mistrovským dílem. V Rakvicích to pochopili už před šesti lety a každoročně si tam v červnu o ten nejlepší guláš zasoutěží. Letos se sešlo 24 týmů.

V Rakvicích na Moravě se minulou sobotu vařilo 192 kilogramů srnčího masa připraveného na guláš. A protože k dobrému jídlu nemohlo chybět ani občerstvení, otevřely se místní sklepy a připravily kostýře, což zvedlo i ty největší lenochy k ochutnávce. Organizátor a sponzor celé akce Aleš Caska seřadil družstva, rozdal kotle, dřevo, stolky a maso. Ostatní už bylo na soutěžících.

Soutěže se zúčastnil i známý gurmán Miloš Štěpnička, vítězství si ale nakonec odnesl tým z Nového Jičína.

Strategie gulášových týmů

Na soutěž ve vaření guláše se sjeli lidé ze všech koutů republiky i ze Slovenska. Například bývalí spolužáci ze Žilinské university se domluvili a přijeli s manželkami soutěžit do Rakvic. Měli „tajný“ recept od rodin z Bratislavy, Zlíny, Uherského Hradiště, Oravy, Nového Mesta nad Váhom a Prahy. Kromě hlavních gulášových ingrediencí „od všeho něco“ použili sušené hříby a zahušťovali strouhanou bramborou.

To hasiči z Kobylnice, kteří soutěžili již v předchozích dvou ročnících, svůj tajný recept neprozradili. Prý se v Kobylnici dědí z generace na generaci. Jen prozradili, že největší gulášový fachman, který má momentálně propůjčen Řád zlaté vařečky, je pojišťovákem automechanik.

Dalším soutěžícím družstvem byli místní rakvičtí učitelé. Vaření guláše se účastnili již po čtvrté a zatím se umístili nejlépe na čtvrtém místě. Pan ředitel, působící jako šéf týmu, prozradil, že je šéfem jen ve škole. V Rakvicích měla hlavní slovo babička, pocházející z Vacenovic u Kyjova. A její tajný recept? Stejně neuvěřitelný jako od kobylnického týmu: „Vařit na podařenú,“ tvrdí.

Překvapením soutěže se stal známý milovník dobré kuchyně a hlavně velký znalec ryb Miloš Štěpnička z Vodňan. Od pořadatele měl slíbeno, že může vařit guláš ze sumce, kterého si připravil už v Třeboni. Bylo ale rozhodnuto, že se bude vařit jednotně ze srnčího. Ani to ale nebyl pro Miloše Štěpničku problém. Naopak, ještě Hobby.cz prozradil, jak připravit ten správný guláš ze zvěřiny. Nejlepší guláš navařilo družstvo z Nového Jičína, ovšem hlavním kuchtíkem tohoto družstva byl Francouz Emir Sylva. Svůj recept sice původně tajil, ale v euforii po získaném vítězství se „ukecl“. A tak můžete francouzský zvěřinový guláš vyzkoušet i vy.

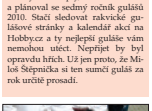

Za rok přijeďte ochutnat i vy

K dobrému jídlu patří dobrá muzika, takže si všichni po celé odpoledne mohli zatancovat při dechovce nebo zazpívat u cimbálu. Pořadatelé pamatovali i na milovníky sladkostí a fronta na palačinky nebrala konce.

Místní sklepy páni vinaři zpřístupnili a nabízeli ochutnávky těch nejlepších vín, které jim v minulém roce příroda nadělila.

Atmosféra byla dokonalá, vládla spokojenost a dobrá nálada. Vyměňovaly se recepty, hodnotilo víno a plánoval se sedmý ročník gulášů 2010. Stačí sledovat rakvické gulášové stránky a kalendář akcí na Hobby.cz a ty nejlepší guláše vám nemohou utéct. Nepřijet by byl opravdu hřích. Už jen proto, že Miloš Štěpnička si ten sumčí guláš za rok určitě prosadí.

Recept na guláš z Francicie

Cibulku osmahněte na kachním sádle a když se maso zatáhne, osolte, přidejte zázvor, arabský kmín, čerstvý koriandr a med. Podlévejte arabským vínem. Nakonec dobrůtku zahuštěte chlebovou kůrkou

Rakvický hasič Konečný je pro děti hasičský děda

BRECLAVSKÝ deník.cz

15. července 2009

Rakvice - Už třicet let si vychovávají rakvičtí hasiči své následovníky. „Na první schůzce jsme se usmáli, že budeme pravidelně navštěvovat náš požární kroužek. Soudruh vedoucí nás seznámil s poslaním požární ochrany a jejich úkoly.“ Těmito slovy si zaznamenali svou první schůzku tehdejší malí hasiči. Ty vede celé roky Jaroslav Konečný, který je sám hasičem čtyřiapadesát let.

„Mám ve sboru dvacet dětí, s nimiž mi pomáhá dcera. Ta sem kvůli tomu dojíždí z Brna, kde pracuje jako zdravotní sestra, což je velká výhoda,“ kývne hlavou hasič.

Konečný je na své malé svěřence velmi hrdý. „Děti jsou moc šikovné. Pro hasiče je lepší, když v tomhle prostředí vyroste a všechno si vyzkouší a osahá. Pokud přijde nějaký vystudovaný člověk, který ovládá teorii, ale v praxi nemá moc zkušeností, není to ono,“ podělil se zkušený hasič o svůj názor.

Jeho malí svěřenci jej mají rádi a říkají mu dědo. „Jednou jsme hráli hru na babu. Jedna z holčiček měla zavázané oči a jak na mě narazila a zkoumala, kdo jsem, najednou vykřikla: „To je hasičský děda. Tak mi to už zůstalo,“ usmál se.

Podle něj dobrovolným hasičům nejde o to, aby jim někdo děkoval nebo je odměňoval. „Pro nás je největší ocenění ten pocit, když někde pomůžeme. Už třeba v ten moment, když jsme přijeli k záplavám a třeba nějaká stařenka stojí u zatopeného domu. Už to, že jsme tam, ji trošku pomůže. Je to pocit, který hřeje u srdce,“ vysvětluje Konečný.

Popisuje, že práce je to nejen fyzicky ale hlavně psychicky náročná a ne každý je schopný ji dělat. „Je to takový traumatizující pocit, když spíme a třeba po půlnoci začnou pípat telefony a houkat siréna. Všichni ostatní v klidu spí a my musíme vyběhnout. V ten moment je to strašný pocit. Všichni se sebehrnene na zbývající jisté rozespalí a rychle vyjíždíme. Navíc nevíme, co nás na místě nehody čeká. Přemýšlíme o tom, aby se nám po cestě ani při zásahu nic nestalo,“ popisuje úděl dobrovolníků hasičský děda.

Vinař Pavel Binder z Rakvic v on-line rozhovoru

BRECLAVSKÝ deník.cz

17. června 2009

Břeclavsko - Pavel Binder z Rakvic patří mezi nejúspěšnější mladé vinaře v České republice. Vína z jeho rodinného vinařství zazářila letos například na prestižních soutěžích v Itálii nebo Kanadě. Zajímá vás, v čem spočívá tajemství jeho skvělých výsledků? A proč sází na nejmodernější vinařské technologie? Ve čtvrtek 18. června byl hostem Břeclavského deníku Rovnost a odpovídal na dotazy v on-line rozhovoru.

Záznam z rozhovoru si můžete přečíst na http://breclavsky.denik.cz/online_rozhovory/binder_vinar_online.html

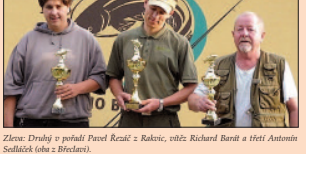
Letošní Grand prix na Včelíně byl rekordní

BRECLAVSKÝ deník.cz

22. června 2009

Břeclav - Slušné počasí přivítalo v sobotu ráno účastníky letošního Grand prix Včelín 2009. Prestižní závod v lovu kaprů to nijak neohromilo, ba naopak. Bybáři se dočkali spousty krásných zážitků. Za celý den ulovili 577 krásných šupináčů a lysců, čímž pokořili rekord z roku 2005 (514 kaprů).

Druhý skončil Pavel Řezáč z Rakvic s dvoatřicetí uloveními kapry o délce 1476,3 centimetrů. Doslova o chlup za ním, tedy přesně o dva centimetry, byl s třiceti kapry o délce 1476,1 centimetrů třetí Antonín Sedláček z Břeclavi.

Zleva: Druhý v pořadí Pavel Řezáč z Rakvic, vítěz Richard Barát a třetí Antonín Sedláček (oba z Břeclavi).

Závody na tradičně výborně zarybněné vodě byly několik dnů před začátkem vyprodané. A ryby braly nádherně. První místo si s pětatřiceti kapry o celkové délce 1670,7 centimetrů vybojoval Richard Barát z Břeclavi.

Rakvická škola má milionové sportoviště

BRECLAVSKY deník.cz

17. srpna 2009

Rakvice - Základní a mateřská škola v Rakvicích má díky dotacím evropského operačního programu Jihovýchod a od Jihomoravského kraje opravenou sportovní halu a venkovní hřiště. Modernizace stála přes pět milionů korun.

„Ve sportovní hale prošlo generální opravou topení, izolace střechy a nechybí zbrusu nové podlahy. Venku, na místě původního asfaltového hřiště, vznikło sportoviště s umělým povrchem na kopanou, košíkovou a další sporty. Nechybí nový sektor pro skok vysoký," vypočítal ředitel rakvické školy Jaroslav Vyslouzil.

Nová sportoviště začnou školáci využívat po prázdninách. Po vyučování si pak v opraveném areálu bude moct zasportovat veřejnost. Jak ředitel poznamenal, škola si od jeho modernizace slibuje vytvoření lepších podmínek pro další sportovní

aktivity žáků i veřejnosti a současně se zvýší ochrana jejich zdraví

Kdo je také v knize rekordů?

Sedmička.cz

16. července 2009

Lidé z Břeclavska a Hodonínska jsou soutěživí. V České knize rekordů se to jejich jmény jen hemží.

Bruslí, pletou, nafukují, házejí, hrají, sekají. Zájemci o rekord zkrátka zkoušejí všechno, jen aby na sebe upozornili. Možná i proto je na Břeclavsku a Hodonínsku tolik rekordmanů.

„Nejvíc rekordů z Hodonínska a Břeclavska vytvořil Jaroslav Vajbar z Rakvic. Ten vyrábí neuvěřitelnévěci ze slámy. Má skoro zázračné ruce," sdělila Barbora Kotková z Agentury Dobrý den, která rekordy eviduje.

Cyklista LIBOR POHANKA neporáží jen své soupeře, jako favorit zná i závody s časem...

VELKÉ PAVLOVICE

červen 2009

Libor Pohanka z Rakvic je skromný obyčejný kluk s milým šibalským úsměvem. Kdo jej však zná blíže, jistě ví, že až tak obyčejný úplně nebude...

Libor již dlouhá léta pracuje ve Velkých Pavlovicích jako servisní technik jízdních kol a je živoucím důkazem skutečnosti, že i práce může být pro člověka koníčkem...

Libor se intenzivně věnuje závodní cyklistice a díky své pevné vůli, dennodennímu tréninku, dřině a touze překonat sám sebe se dokázal vypracovat na profesionální úroveň.

Podporu a zázemí mu poskytuji jeho zaměstnavatelé František a Zdenka Kobsovi, majitelé firmy ZAP VELO SPORT ve Velkých Pavlovicích. V barvách domovské firmy odjezdí Libor téměř všechny své každodenní mnohakilometrové tréninkové jízdy a také má možnost si ve firemní dílně seřizovat a kompletovat svá závodní kola. Organizován je v silničním cyklistickém týmu KC Brno.

Pokud mluvíme o Liborově profesionální závodní úrovni, v žádném případě nepřeháníme. Jen během měsíce června letošního roku byly uspořádány dva prestižní závody, ve kterých závodník ve velkopavlovských barvách exceloval. Prvního z nich byl ve dnech 18. a 19. 6. 2009 čtyř etapový závod Krivoklátské peklo www.krivoklatskepeklo.cz. Tento dvoudenní závod Libor Pohanka bez konkurence a v roli absolutního favorita vyhrál a vystoupal tak na nejvyšší stupínek boreb.

Dalším červnovým závodem bylo Společné mistrovství republiky v silniční cyklistice v Bánovcích nad Bebravou na Slovensku. Dne 25. 6. 2009 byla odstartována nejatraktivnější časovka jednotlivců skupiny ELITE. Nejvěším favoritem časovky byl František Raboň, který závod skutečně ve finále vyhrál. Do stejné skupiny nastoupil také Libor Pohanka a s naprosto zanedbatelnou ztrátou 4:11 min. na profi

vítěze Raboně skončil na 11. příčce.

Liborovi patří ohromná gratulace a zároveň i přání: „Ať Ti to pořád tak bezvadně šlape :-)!"

K přání se samozřejmě přidává i redakce Rakvického zpravodaje.

Není nad bezpečnost

S naplněním tohoto prohlášení se setkáváme prakticky na každém kroku dnes a denně. Týká se to všeho možného zařízení z našeho života - od vysavačů přes širokou paletu kuchyňských či dílenských elektrospotřebičů až po řešení například bytových interiérů. Z pohledu bezpečnosti se pitvají bytové stavební projekty, jízdní komunikace i to, co po nich jezdí – obyčejnými koly počínaje a třeba mercedesy konče. Zde dost dobře nechápu, jak jsme to v minulosti mohli všechno přežít, neboť jízdní kolo z dob našeho mládí by sítem bezpečnostních požadavků neprošlo ani jediné.

Při vědomí těchto podmínek nedokážu pochopit, jak je možné, že cestou do Přítluk zdobí nové výjezdy do vinohradů, které nemají s bezpečností

nic společného. Ostré hrany betonových lemů sahají téměř ke krajnici a lze si bez velké fantazie představit, jak by při konfrontaci s nimi uspěl cyklista. Obětí se však může stát i chodec, kterého vytlačí auto, či ztratí rovnováhu ze zcela jiného důvodu, který není třeba popisovat.

Stalo se mi při jízdě autem, že vytlačen kamionem až za krajnici, jsem minul tuto past snad o vlas. Nebyl to dobrý pocit.

Myslím, že tvůrci tohoto díla či správci komunikace by se nad tím měli zamyslet. Nechci radit, co je třeba udělat, na to by přišel i žák obecné školy.

Antonín Straka

Vinobraní

V dřívějších dobách, kdy se ještě zavírala hora, bylo vinobraní záležitostí velice náročnou.

Před samotným sběrem vykulili rakvičtí chlapi ze sklepů kade, škopky, putny a vše, co je k vinobraní potřeba. Dřevěné nádoby se otočily dnem vzhůru, vypodložily do roviny a mohlo se začít se zamáčením. Na dno se nalévala voda tak dlouho, až se dřevo zatáhlo.

V den sběru se ze dvorku ztratila nějaká ta kačena, nakoupilo se salámu, naložila se sklenka zavařeného uzeného či pečínky, pomazánka z kačenich jater, chleba, ale také sklenice okurek, to vše se přidalo ke kádím a kýblům s noži (později s nůžkami) a vyjelo ly se sbírat hrozny.

My jsme jezdili s traktorem, na bočních položená fošna, na které jsme seděli. U vinohradů stály i kravské povozy. Kolikrát tam bylo povozů, že se nedalo pomalu ani projet. Aby kravička stála a nepopojíždělo, dala se jí otépka něčeho na pasení.

Chlapci popomáleli dřevěné putny, do kterých sběrači kbelíky hroznů vysýpali. A šup s putnou na ramena a hajdy vysýpat do kádí na vůz. Nachodili se až hrůza! Když byla rosa, bláto se lepilo nejen na boty, ale i na kbelíky a putnu. A ta kála navíc se nosila také.

Děti neměl kdo hlídat, tak běhaly po vinohradech a dělaly neplechu.

Ještě v dřívějších dobách se hrozny sypaly do lejty (velkého soudu s otvorem asi tak 30 cm) a tloukly se pichem, aby se do lejty toho dalo co nejvíce. Já jsem již lejtu nezažil, ale od dědy Ferdinanda Nečase vím, že byla velká dřina doma obsah lejty dostat ven pomocí korýtek. Po příchodu plastů se vše velice zjednodušilo. Plast je lehoučký, není jej potřeba zamáčet. Přišly na scénu vinohradnické bedny, hobeky a plastové kádě. Tak je to teď jednoduché.

Ale stejně všem z vinobraní nejvíce chutnal burčák. A někdy rodiče zjistili, že i nám dětem.

Zdeněk Ryzý

NOČNÍ SONG

Těžkou noci děla střílí,
v mezi chvílí včela kvílí,
klidný spánek ruší nám.

Ve dne o nic lepší není,
randál není k vydržení,
nervy z toho v ….. mám.

Tři měsíce, každý rok
trápí nás tento hřmot.
Co s tím ale nadělám?

Pomůžeš nám, starosto?
I když bydlíš trochu níž
a ten rámus neslyšíš?

Občan z Rakvic

RAKVICKÝ ZPRAVODAJ – vydává obec Rakvice. Adresa: OÚ Rakvice, PSČ 691 03, tel: 519 349 208. Zpravodaj vychází čtvrtletně. Odpovědný redaktor: Hana Matějková Redakce: Radek Průdek, Radka Vysloužilová. Náměty a připomínky pište na: matejkova@skolarakvice.cz Uzávěrka dalšího čísla: 3. prosince 2009 (Prosíme o respektování termínu, na případěpozdě došlé potomto data nelze brát ztechnických důvodů zřetel. Děkujeme.) Do tohoto čísla RZ přispěli: Petra Blažková, Andrea Slámová, Michaela Blažková, MUDr. Blanka Studýnková, Ing. Tomáš Nečas, Antonín Straka, Veronika Krásná, Jana Janoušková, Marie Lukešová, Vladimír Minařík, Zdeněk Ryzý, Jana Krůzová, Ladék Zlámal, Josef Janoušek a další spoluobčané, kteříse na přípravě Rakvického zpravodaje podíleli. Dík všem za vstřícnost a ochotu. Vydáno v Rakvicích 23. 9. 2009. Tisk: Tiskárna Pálka Břeclav, tel. 519 374 305. Náklad: 600 ks. Cena 20,- Kč. Povolení 370409889

Pomoc zaplaveným obcím na Novojičínsku

Koncem června zasáhly Českou republiku obrovské povodně, které si vyžádaly 15 obětí a způsobily škodu přes 8,5 miliardy korun. Své domovy muselo opustit několik tisíc lidí. Podle statistik byly letošní záplavy třetí nejtragičtější v novodobé historii. Rychle a účelně pomohl dvěma postiženým obcím na Novojičínsku Týdeník Břeclavsko, který zorganizoval sbírku materiální pomoci pro Životice a Hodslavice. Čističími a úklidovými prostředky přispěli do této sbírky také občané Rakvic.

DĚKUJEME VŠEM

městským a obecním úřadům, firmám, kolektivům, rodinám i jednotlivcům, kteří se zapojili do bleskové sbírky, kterou vyhlásil TYDENÍK BŘECLAVSKO. Tři a půl tuny nezbytných prostředků, nářadí, vod a potravin pomohlo zlepšit situaci v obcích Životice a Hodslavice na Novojičínsku.

Týdeník Břeclavsko

Bývají dny zkraje podzimu,
v nichž réva vinná vzplane na povel posledních zvonů
rudými a žlutými plameny.
A svými barevnými listy pije podzimní září tak dlouho,
dokud slunce z posledních chvil hřeje.
A potom, vánkem posedlá a sluncem požehnaná,
réva vinná tiše zpívá
vznešenou hymnu budoucího vína.

Mléko starců, říká se burčáku.
Možná proto, že vždycky o každé čekání zestárneme.
Ale kdo se nového burčáku napije,
přece jenom omládne,
i když je o rok starší.

Z knihy Jana Kostrhuna Nevěsty z Moravy.